

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 13ης Ιουλίου 1990 *

Στην υπόθεση C-2/88 Imm.,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση δικαστικής αρωγής υποβληθείσα από τον αρμόδιο για τις ποινικές υποθέσεις Rechter-commissaris του Arrondissementsrechtbank Groningen (Κάτω Χώρες), στο πλαίσιο δικαστικής ανακρίσεως κατά

J. J. Zwartveld και λοιπών,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, T. F. O' Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grèvisse και M. Díez de Velasco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με έγγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Αυγούστου 1988 με τον αριθμό C-2/88 Imm., ο Rechter-commissaris του Arrondissementsrechtbank Groningen υπέβαλε στο Δικαστήριο « αίτηση δικαστικής αρωγής » στην οποία εκθέτει ότι:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- διενεργεί ανάκριση για εγκλήματα πλαστογραφίας που διέπραξαν το 1985 και το 1986 ο διευθυντής και τα μέλη της διοικήσεως της κεντρικής ιχθυαγοράς του Lauwersoog (Κάτω Χώρες), κατηγορούμενοι βάσει του άρθρου 225 του ολλανδικού ποινικού κώδικα :
  - από την ανάκριση προέκυψε ότι, κατά παράβαση των εθνικών διατάξεων που είχαν θεσπιστεί προς εφαρμογή κοινοτικών κανόνων περί ποσοστάσεων αλιείας, οι υπεύθυνοι της κεντρικής ιχθυαγοράς είχαν συστήσει, εκτός της επίσημης αγοράς, μια δεύτερη αγορά ή ένα παράλληλο κύκλωμα :
  - από τις καταθέσεις των μαρτύρων, ήτοι υπαλλήλων διαφόρων υπουργείων και δύο μελών της ολλανδικής κυβερνήσεως, προκύπτει ότι οι υπεύθυνοι για την αλιευτική πολιτική στις Κάτω Χώρες γνώριζαν τα αποτελέσματα των ελέγχων που είχαν διεξαγάγει στις Κάτω Χώρες ελεγκτές της ΕΟΚ κατά την περίοδο από 1983 έως 1986 :
  - είναι ουσιώδες για την πορεία της ανακρίσεως να τεθούν στη διάθεσή της οι εν λόγω εκθέσεις ελέγχου, καθώς και τα έγγραφα που συντάχθηκαν βάσει αυτών των εκθέσεων και ότι ενδέχεται να είναι απαραίτητο, μετά την εξέταση των στοιχείων αυτών, να καταθέσουν ως μάρτυρες οι διενεργήσαντες τους ελέγχους αυτούς ελεγκτές, τα ονόματα των οποίων αγνοεί :
  - η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση γνωστοποίησης των εν λόγω εκθέσεων με την αιτιολογία ότι τα έγγραφα αυτά περιλαμβάνονται σε φάκελο αφορώντα εκκρεμείς ενώπιον της Επιτροπής νομικές υποθέσεις.
- 2 Στρυζόμενος στα άρθρα 1 και 12 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που είναι προσαρτημένο στη Συνθήκη περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965 (στο εξής: πρωτόκολλο), εξεταζόμενα σε συνδυασμό με την ή τις ευρωπαϊκές συμβάσεις περί δικαστικής αρωγής, στις οποίες η Κοινότητα δεν είναι, βεβαίως, συμβαλλόμενο μέρος, αλλά οι οποίες εντάσσονται στην κοινοτική έννομη τάξη σε τέτοιο βαθμό ώστε να πρέπει να θεωρηθούν ως αναπόσπαστο τμήμα του κοινοτικού δικαίου, στο οποίο υπόκεινται οι διάφορες εθνικές αρχές, ο Rechter-commissaris ζήτησε από το Δικαστήριο:
- α) — κυρίως: να υποχρεώσει την Επιτροπή ή τουλάχιστον την οικεία Γενική Διεύθυνση να του κοινοποιήσει τα στοιχεία που ζητεί,

- επικουρικώς: να επιτρέψει στον κατά τόπο αρμόδιο ανακριτή τη διενέργεια έρευνας προκειμένου να κατασχεθούν:
    - εκθέσεις (εσωτερικές) ή εκθέσεις ελέγχου τις οποίες συνέταξαν μετά το 1983 οι ελεγκτές της ΕΟΚ που διενήργησαν ελέγχους στις Κάτω Χώρες στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας·
    - κάθε έγγραφο (που καταρτίστηκε βάσει των διαπιστώσεων των εν λόγω υπαλλήλων) που αφορά την τήρηση των κανόνων κοινοτικού δικαίου περί θαλάσσιας αλιείας·
- β) να διατάξει ή τουλάχιστον να επιτρέψει να εξετασθούν οι ελεγκτές της ΕΟΚ και οι προαναφερθέντες υπάλληλοι της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας από τον ίδιο ή τουλάχιστον παρουσία του από ανακριτή εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ενδεχομένως μετά την άρση της ασυλίας τους, ως μάρτυρες για τους ελέγχους που πραγματοποίησαν μεταξύ 1983 και 1987 στις Κάτω Χώρες και για τις συζητήσεις που είχαν με ολλανδούς δημοσίους υπαλλήλους όσον αφορά την ακολουθούμενη από τις Κάτω Χώρες πολιτική στον τομέα της αλιείας.
- 3 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Οκτωβρίου 1988, η Επιτροπή ζήτησε να κηρυχθεί απαράδεκτη η αίτηση του Rechter-commissaris.
- 4 Όσον αφορά την προσφυγή στο Δικαστήριο, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η Συνθήκη ΕΟΚ προβλέπει περιοριστικά τις περιπτώσεις και τους τρόπους με τους οποίους τα κράτη μέλη, οι ιδιώτες και τα δικαστήρια μπορούν να αποτείνονται στο Δικαστήριο. Η δυνατότητα των εθνικών δικαστικών αρχών να αποτείνονται στο Δικαστήριο διέπεται περιοριστικά από το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ. Η αίτηση όμως του Rechter-commissaris δεν αφορά την ερμηνεία διατάξεως της Συνθήκης ή του παραγώγου δικαίου.
- 5 Όσον αφορά τα νομικά επιχειρήματα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου δεν αφορά τα έγγραφα που ζητεί ο Rechter-commissaris. Το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου ορίζει ότι τα αρχεία των Κοινοτήτων είναι απαραβίαστα και δεν προβλέπει τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να αίρει το απαραβίαστο αυτό. Το άρθρο 12 του πρωτοκόλλου δεν αφορά τη δυνατότητα να καταθέτουν ως μάρτυρες οι μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι των Κοινοτήτων και την άρση, για τον λόγο αυτό, των

ασυλιών που απολαύουν τα άτομα αυτά. Το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται από το άρθρο 19 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οποίος δεν προβλέπει τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να παρέχει σχετική άδεια.

- 6 Απαντώντας στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, η Επιτροπή διευκρίνισε τους νομικούς λόγους για τους οποίους αρνείται να κοινοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα, διατεινόμενη ότι τέτοια υποχρέωση δεν προβλέπεται ούτε στο άρθρο 1 ούτε στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου.
- 7 Αφού της ζητήθηκε να αναφέρει αν και γιατί θεωρεί ότι η κοινοποίηση εγγράφων, η οποία ζητείται σε σχέση με την ενδεχόμενη ύπαρξη καταστρατηγήσεων κοινοτικής ρυθμίσεως, είναι ικανή να αποτελέσει εμπόδιο στην εύρυθμη λειτουργία ή την ανεξαρτησία των Κοινοτήτων, η Επιτροπή απάντησε ότι οι εκθέσεις που συντάξαν οι ελεγκτές της είναι έγγραφα τα οποία, εκ της φύσεώς τους, προορίζονται μόνο για εσωτερική χρήση. Τα έγγραφα αυτά είναι καθαρώς εσωτερικά και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να δεσμεύσουν την Επιτροπή ή να θεωρηθεί ότι εκφράζουν την άποψή της. Επιπλέον, η κοινοποίησή τους μπορεί να διαταράξει τις σχέσεις της Επιτροπής με τα κράτη μέλη στον ευαίσθητο τομέα των ελέγχων.
- 8 Στην ερώτηση αν το απαραβίαστο των αρχείων, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, έχει απόλυτη ισχύ, ακόμη και έναντι του Δικαστηρίου, και αν εμποδίζει το Δικαστήριο να ζητήσει ή να επιτρέψει την κοινοποίηση σε εθνικό δικαστήριο εγγράφων στο πλαίσιο δικαστικής ανακρίσεως, η Επιτροπή απάντησε ότι, αντιθέτως προς το άρθρο 1, το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου δεν περιλαμβάνει καμία εξαίρεση παρέχουσα αρμοδιότητα στο Δικαστήριο προς άρση του απαραβίαστου.
- 9 Αφού κλήθηκε να παράσχει διευκρινίσεις όσον αφορά τη δυνατότητα κοινοποιήσεως των εγγράφων στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 19 του πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ των κοινοτικών οργάνων και των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, η Επιτροπή απάντησε ότι το άρθρο 2 δεν προβλέπει καμία εξαίρεση και ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 19 με σκοπό την άρση του απαραβίαστου.
- 10 Αφού της ζητήθηκε να δηλώσει αν είναι διατεθειμένη να ανακοινώσει, στην υπό κρίση υπόθεση, τα ονόματα των ελεγκτών και, ενδεχομένως, να τους επιτρέψει να καταθέ-

σουν όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που οι ίδιοι διαπίστωσαν και να εξηγήσει, σε περίπτωση αρνήσεώς της, γιατί τα συμφέροντα της Κοινότητας εμποδίζουν την κατάθεση αυτή, η Επιτροπή απάντησε ότι, για τους λόγους που ήδη είχε εκθέσει, δεν είναι διατεθειμένη να ανακοινώσει τα ονόματα των ελεγκτών ούτε να τους επιτρέψει να καταθέσουν. Η υποχρέωση παροχής μαρτυρικής καταθέσεως, η οποία ενδέχεται να βαρύνει τους ελεγκτές, θα επηρεάσει αισθητά τις εργασίες τους και, επομένως, την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού ελέγχου.

- 11 Εντούτοις η Επιτροπή δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να αποστείλει στον Rechter-commissaris αναφορά σχετική με τα ενδεχομένως διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά στο μέτρο που δεν εμποδίζεται η αποτελεσματικότητα του ελέγχου αυτού και να υποδείξει ένα ή περισσότερα μέλη του προσωπικού της στα οποία θα επιτρέψει να καταθέσουν ενώπιον του Rechter-commissaris.
- 12 Ο Rechter-commissaris πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι, ενόψει των όρων που θέτει η Επιτροπή, δεν μπορεί να δεχθεί την προσφορά της.
- 13 Ύστερα από τη δημοσίευση ανακοινώσεως σχετικής με την παρούσα υπόθεση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 1988, C 232, σ. 5), η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις με δικόγραφο της 19ης Οκτωβρίου 1988.
- 14 Το Δικαστήριο κάλεσε τα όργανα των Κοινοτήτων και τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ως προς το περιεχόμενο των άρθρων 1, 2 και 19 του πρωτοκόλλου όσον αφορά αίτηση όπως η υποβληθείσα στο Δικαστήριο από τον Rechter-commissaris. Κατόπιν αυτού, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καθώς και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Πορτογαλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις.
- 15 Προς εκτίμηση του βασίμου της ενστάσεως απαραδέκτου που υπέβαλε η Επιτροπή πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει, με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 1964, Costa κατά ENEL (6/64, Jurispr. 1964, σ. 1143), ότι, σε αντίθεση προς τις κοινές διεθνείς συνθήκες, με τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ιδρύθηκε ίδια έννομη τάξη, η οποία ενσωματώθηκε στο νομικό σύστημα των κρατών μελών κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης.

- 16 Με την απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, *Les Verts* κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (294/83, Συλλογή 1986, σ. 1357), το Δικαστήριο δέχτηκε την αρχή βάσει της οποίας η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα είναι μία κοινότητα δικαίου, υπό την έννοια ότι ούτε τα κράτη μέλη της ούτε τα θεσμικά της όργανα διαφεύγουν τον έλεγχο της συμφωνίας των πράξεών τους προς τον βασικό καταστατικό χάρτη που αποτελεί η Συνθήκη (σκέψη 23). Με τη Συνθήκη ΕΟΚ ιδρύθηκε το Δικαστήριο ως δικαιοδοτικό όργανο επιφορτισμένο με τη διασφάλιση της τήρησης του δικαίου τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τα κοινοτικά όργανα.
- 17 Σ' αυτή την κοινότητα δικαίου οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των κοινοτικών οργάνων διέπονται, δυνάμει του άρθρου 5 της Συνθήκης ΕΟΚ, από την αρχή της συνεργασίας. Η αρχή αυτή όχι μόνο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν κάθε μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίζει την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων εν ανάγκη των μέτρων ποινικής φύσεως (βλέπε απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 23, C-68/88, Συλλογή 1989, σ. 2965), αλλά επιβάλλει επίσης στα κοινοτικά όργανα αμοιβαίες υποχρεώσεις συνεργασίας με τα κράτη μέλη (βλέπε απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 1983, Λουξεμβούργο κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σκέψη 37, 230/81, Συλλογή 1983, σ. 255).
- 18 Αυτή η υποχρέωση συνεργασίας, η οποία βαρύνει τα κοινοτικά όργανα, αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν πρόκειται για σχέσεις με τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες να φροντίζουν για την εφαρμογή και την τήρηση του κοινοτικού δικαίου στην εθνική έννομη τάξη.
- 19 Εξεταζόμενα υπό το φως των αρχών αυτών, τα παραχωρούμενα στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες από το πρωτόκολλο προνόμια και ασυλίες έχουν απλώς λειτουργικό χαρακτήρα, καθόσον αποσκοπούν στην αποφυγή παρακαλώσεως της λειτουργίας και περιορισμού της ανεξαρτησίας των Κοινοτήτων (βλέπε Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 1989, C-1/88 S-A, σκέψη 9, Συλλογή 1989, σ. 857).
- 20 Εξάλλου, ο λειτουργικός και, επομένως, σχετικός χαρακτήρας των προνομίων και ασυλιών των Κοινοτήτων αναγνωρίζεται ρητά από το ίδιο το κείμενο του πρωτοκόλλου, το άρθρο 1 του οποίου προβλέπει ότι το Δικαστήριο μπορεί να παρέχει άδεια προς λήψη εθνικών αναγκαστικών μέτρων διοικητικής ή δικαστικής αρχής σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία και τα στοιχεία ενεργητικού της Κοινότητας, ενώ το άρθρο 18 ορίζει ότι τα προνόμια, οι ασυλίες και οι διευκολύνσεις παρέχονται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αποκλειστικώς προς το συμφέρον των Κοινοτήτων.

- 21 Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το πρωτόκολλο παρέχει τη δυνατότητα στα κοινοτικά όργανα να αγνοούν την υποχρέωση συνεργασίας με τις εθνικές αρχές, ιδίως τις δικαστικές, υποχρέωση η οποία εξάλλου υπενθυμίζεται στο άρθρο 19 του πρωτοκόλλου.
- 22 Στην υπό κρίση υπόθεση η αίτηση προέρχεται από εθνικό δικαστή, ο οποίος επελήφθη διώξεως για παραβάσεις της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, αφορά δε την κοινοποίηση πληροφοριακών στοιχείων που έχουν σχέση με την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών τα οποία στοιχειοθετούν τις παραβάσεις αυτές. Η ενεργός συνδρομή στην άσκηση εθνικής δικαστικής διώξεως, με την κοινοποίηση στο εθνικό δικαστήριο εγγράφων και με την παροχή αδείας στους υπαλλήλους της να καταθέσουν ως μάρτυρες στην εθνική διαδικασία, αποτελεί υποχρέωση κάθε κοινοτικού οργάνου, ιδίως δε της Επιτροπής, στην οποία το άρθρο 155 της Συνθήκης ΕΟΚ αναθέτει τη μέριμνα για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα.
- 23 Επιφορτισμένο, δυνάμει του άρθρου 164 της Συνθήκης ΕΟΚ, να εξασφαλίζει την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της εν λόγω Συνθήκης, το Δικαστήριο οφείλει, υπό τις συνθήκες αυτές, να διασφαλίζει τον δικαστικό έλεγχο της τηρήσεως της υποχρεώσεως συνεργασίας η οποία βαρύνει εν προκειμένω την Επιτροπή, οσάκις της ζητείται από εθνική δικαστική αρχή, με κάθε νόμιμο μέσο πρόσφορο για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκει η αρχή αυτή.
- 24 Από τα προεκτεθέντα έπεται ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει αν τα κοινοτικά όργανα δικαιούνται να επικαλεστούν το πρωτόκολλο προς στήριξη της αρνήσεώς τους να συνεργαστούν με τις εθνικές αρχές με βάση την ανάγκη αποφυγής παρακώλυσεως της λειτουργίας και περιορισμού της ανεξαρτησίας των Κοινοτήτων.
- 25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή οφείλει να κοινοποιήσει στον Rechter-commissaris τα ζητούμενα έγγραφα, εκτός αν γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο τους λόγους που αφορούν την επιτακτική ανάγκη αποφυγής της παρακώλυσεως της λειτουργίας και του περιορισμού της ανεξαρτησίας των Κοινοτήτων.

- 26 Η Επιτροπή οφείλει επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να επιτρέψει στους υπαλλήλους της να καταθέσουν ως μάρτυρες ενώπιον του Rechter-commissaris ως προς τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβησαν κατά τους ελέγχους που πραγματοποίησαν στις Κάτω Χώρες μεταξύ 1983 και 1987 στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας, εκτός αν γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο τους επιτακτικούς λόγους που αφορούν την ανάγκη διασφαλίσεως των συμφερόντων των Κοινοτήτων και δικαιολογούν την άρνηση παροχής αυτής της άδειας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

- 1) Κρίνει την αίτηση του Rechter-commissaris παραδεκτή.
- 2) Η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο τον κατάλογο των εκθέσεων που συντάχθηκαν μεταξύ 1983 και 1987 από τους υπαλλήλους της Επιτροπής που διενήργησαν στις Κάτω Χώρες ελέγχους στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας και να προσκομίσει στο Δικαστήριο, ως προς τις εκθέσεις τις οποίες αρνήθηκε να κοινοποιήσει στον Rechter-commissaris Groningen, στοιχεία για τους επιτακτικούς λόγους που αναφέρονται στην ανάγκη αποφυγής της παρακωλύσεως της λειτουργίας και περιορισμού της ανεξαρτησίας των Κοινοτήτων και οι οποίοι δικαιολογούν την άρνηση αυτής της κοινοποίησεως.
- 3) Οι εκθέσεις για τις οποίες η Επιτροπή δεν επικαλείται τους προαναφερόμενους επιτακτικούς λόγους πρέπει να διαβιβαστούν αμέσως στον Rechter-commissaris Groningen.
- 4) Το Δικαστήριο θα αποφανθεί αργότερα επί της αιτήσεως κοινοποίησεως των εκθέσεων για τις οποίες η Επιτροπή θα επικαλεσθεί τους προαναφερόμενους επιτακτικούς λόγους.
- 5) Η Επιτροπή οφείλει να επιτρέψει στους υπαλλήλους της να καταθέσουν ως μάρτυρες ενώπιον του Rechter-commissaris Groningen ως προς τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβησαν κατά τους ελέγχους που διενήργησαν στις Κάτω Χώρες μεταξύ 1983 και 1987 στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας και να γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο, ως προς τους υπαλλήλους στους οποίους αρνείται να παράσχει αυτή την άδεια, τους επιτακτικούς λόγους που αφορούν την ανάγκη διασφαλίσεως των συμφερόντων των Κοινοτήτων και δικαιολογούν την άρνηση παροχής αυτής της άδειας.

- 6) Το Δικαστήριο θα αποφανθεί αργότερα επί της αιτήσεως που αφορά τους υπαλλήλους στους οποίους η Επιτροπή δεν θα επιτρέψει να καταθέσουν ως μάρτυρες, επικαλούμενη τους προαναφερόμενους επιτακτικούς λόγους.
- 7) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Έγινε στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουλίου 1990.

Ο γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος
O. Due